

Заякътъ на ловъ.

Басня отъ И. Криловъ.

Единъ пжтъ всички звѣрове решиха :

Задружно ловъ да устроятъ.

Излѣзоха на кръстопжтъ

И ето — мечка уловиха,

Посрѣдъ полето я убиха

И седнаха да я дѣлятъ

На много дѣлове

За всички звѣрове.

А Заякътъ пипна ухото, сиромаша ;

Тогава другитѣ отвредъ му закрещѣха :

— А ти бре, кривогледъ, откжде

Дойде? —

— Какъ? Азъ ли? — заякътъ имъ рече :

— Ами че презъ гората отдалече,

Нали все азъ подплашвахъ мечката, додето

При васъ изскочи въ полето? —

Туй самохвалство бѣше вече твърде явно,

Ала на всички се видѣ така забавно,

Че дадоха и нему кжсче отъ ушцето...

На самохвалцитѣ смѣхътъ е все награда,

Но често при дѣлежъ и тѣмъ се нѣщо пада.

Превели: Д. Подвързачовъ и Г. Райчевъ.